

[Handelsministeren.]

ninger til nogle ældre finanslove samt i henhold til den praksis, der senere har udviklet sig. Kommunernes støtte til skolerne er ydet efter aftale mellem de enkelte skoler og den kommune, hvor skolen er beliggende, og har for de fleste skolars vedkommende andraget halvdelen af statens driftstilskud.

Forinden jeg går over til en omtale af lovforslaget, er det naturligt at omtale forholdet mellem folkeskolen og de tekniske skoler. Undervisningen på de tekniske skoler — og det gælder især lærlingeundervisningen — søges i overvejende grad af elever, der kommer direkte fra folkeskolen. Det er kun meget lidt tid, man på undervisningsplanerne kan afsætte til andre fag end teknisk undervisning, og fra de tekniske skolers side er man derfor meget interesseret i, at eleverne — foruden at have de nødvendige kundskaber i dansk og regning — på forhånd bibringes en mere positiv indstilling over for de tekniske fag. For at få gennemført en sådan positiv indstilling til den tekniske undervisning har vi fra handelsministeriet søgt et samarbejde med undervisningsministeriet, og jeg anser det for meget ønskeligt, at dette samarbejde kan videreføres, hvad der sikkert vil blive til gavn for begge parter. Efter lovforslagets § 6 skal handelsministeren vælge to repræsentanter til skolerådet. For at sikre samarbejdet med folkeskolen er det hensigten, at den ene af ministeriets repræsentanter skal være i besiddelse af kendskab til skolevæsen og pædagogik.

Både fagligt og økonomisk har det været af stor betydning, at de tekniske skoler har kunnet udvikle sig under egen ledelse og i nært samarbejde med håndværk og industri. I lovforslaget er det derfor foreslået, at dette system opretholdes, og at samarbejdet med erhvervene udbygges yderligere, ved at der nedsættes særlige tilsynsråd for teknika og for de teknologiske institutter. Det eksisterende skoleråd bevares.

Efter lovforslaget vil ledelsen af de tekniske skoler fortsat være ansvarlig for skolerens drift og økonomi. De foreslåede tilskudsregler tilstræber alene at yde skolerne delvis dækning for de yderligere udgifter, der er pålagt skolerne. Jeg vil dog her gerne

erindre om, at den stedfundne udvikling har gjort det nødvendigt, at der nu i langt højere grad er knyttet en fast lærerstab til skolerne. For skolerens økonomi betyder dette en merudgift på mellem 2 og 3 mill. kr., og jeg har ud fra en samfundsmæssig betragtning fundet det rimeligt, at staten bidrager til dækning af denne merudgift ved forøgede tilskud. Den nye lærlingelov har ligeledes nødvendiggjort ændringer af undervisningen, og også dette vil medføre betydelige stigninger i skolerens udgifter, som det ligeledes vil være rimeligt at søge dækket ved større statstilskud.

Siden loven af 1916 trådte i kraft, er udgifterne for den tekniske undervisning steget så stærkt, at skolerne har haft meget vanskeligt ved at få dækket de udgifter, der ikke dækkes gennem statens tilskud. De senere års stærke vækst i elevtallet og den forøgelse, der må ventes i de kommende år takket være de såkaldte store årgange, gør det nødvendigt at øge statens økonomiske støtte. Samtidig er det fundet ønskeligt, at statens tilsynsmyndigheder som en konsekvens heraf får større indflydelse på undervisningens tilrettelæggelse.

Lærlingeloven af 2. oktober 1956 har givet udførlige bestemmelser om undervisningen. I lovens § 13 er det bestemt, at alle lærlinge skal modtage teoretisk undervisning i det fag, de oplæres i; det kan bestemmes, at teoretisk undervisning skal gives i klasser for de enkelte fag og for lærlinge på samme uddannelsestrin. Det er yderligere bestemt, at den teoretiske lærlingeundervisning, der hidtil hovedsagelig er givet efter arbejdstidens ophør, inden otte år skal overlægges til dagskoleundervisning. Endelig fastsætter lærlingeloven, at der ved de tekniske skoler kan gives praktisk værkstedsundervisning enten i form af forskoler, hvor lærlingene får undervisning i fagenes grundprincipper, eller på værkstedsskoler som supplement til mesterlæren. Sådanne forskoler er allerede med stort held blevet gennemført i enkelte tilfælde, og det er sandsynligt, at denne undervisningsform vil blive gjort obligatorisk inden for en lang række fag.

I henhold til disse bestemmelser er den teoretiske undervisning for lærlingene inden for smede- og maskinarbejderfaget og beslægtede fag, i alt omfattende ca. 20 000